

1972. III. 12.

sekmed.

„Šalnos pakasti žiedai“ Janis Jaunsudrabinis-knyga, kurio gerai suprato mano širdis. Ji suža-
vijo tuo taip mylimus nuosideinėjus, ta dvi-
žmonių papuasta, bet nelaiminę meili...

„Kryžiuocių“ Henriko Šenkevičiaus. Perskaiciavai
tik pirmo tomo, bet galui drosiai pasakyti, kad
ji nukeli man į 13... metus, jų tuos kryžiuocij
iš riterių laikus.

Parsinešiau dar fantastinę „Andromenos ątkas“
I. Jofruo, „Gimimo dieną“ Antano Vaino.
Jus dar neparskaiciau.

Nuo praėjusio antradienio sroav. Žinosi
kodėl nuklausti motinos, – tai mamytis žo-
džiai.

1972. III. 20. pirmad.

Buvau kieme. Paybandžiau baltinti obelis – šiaip
taip nudažiau penkias. Dr. dr. Trėpučių pasitvirtinėjau
kuino, darželyje. Piesa, supirko man Biureli, kai buvo
atvažiuotas, geras ilo „Sabo“ sikelis. Maž kelių min-
cio reikis pasodinti į dežūtes, o paskui į dirvo.

Iki pavasario atostogų būlio teturios dienos. Ju-
tik bus tokios gražios dienos, kaip dabar, tai
pagyversim. Brūlinai reikis sukalti keletą (na, nou-
vius) inkilelių varninams ar zylutims. Siandun
girdijau zylis, tiekis. Toks plonyciukas gražus
balselis.

Kaiip aš buvau išmiršus, kad mes gavom
jau antro laisko iš tėvio pušeris iš Amerikos.
Ji dėl tiksliai parašė, kad liepos 10-11 dienomis
atvažiuos į Vilnių už 1 osis tūkst. žmogių.
Prasi, kad visi būdami aš susitiksiu (tierlio) atnigyst
nuotraukas. Taigi vakar būsimė fotografuotis visi
kituri. Mieste susitikom (net an sulius) 10 būtg. Nepasina-

Mamytei, jos žodžiai tariant, dabar tik Amerika užgyvena. Man patari parasyti tetai Marytei lauko užpaprasyti, kad mano giminėčiai parasytų man lauko. As parasiu. Dabar laukui atsakymo. Ten yra du bernukai: vienas 18 metų, kitas šešiolikos. As jie net vedydys nežinau.

Daina su baltais lakiniais batais blyfuoja gatvės. Laimė nuo savo draugų neatstuleka. Žita, su savo paėydomuojančiu vaulsto į šokius Krikštą, „buliavoj, Šilta-ūgi. Elektra nepaluidžia savo kavalieriaus rankos, o tarsi sigaretis išfiršt dantys. Tiek aš erins pastoer, lyg temperatūra Šiu-Luisako dienynė. Eugenijus buvo simbolis kartų tūnus, sakydamas, kad dar reikia būti išdegusiu vaikui, ne o ne per antsti gėrasyti į nuaugusius (beje, jis pokartose mano mintis).

Ošs nusiminiu - manystė pagaliau apžiungė, kaip pridera. Naujas baltas užsibūladija: pie buvo būtinė.

1972. III. 25.

sistadurinis

Astosoos. Vakar išitraukian "nerukalingos" dantžių. Dabar jo orloj žaidimai. Rytoj vakare važiuoniu į kaimą. Viskas būtų gerai, jei oras būtų šiltus ir ne tokis vėjas stiprus. Užvakar buvo baisi viltis. Manęs, kai įjau į muzikinį, vos-ne-vos nerukšę. O medžiai oši kaip jūra audros metu. Nors ju das nūgi, bet šniuktė lyg su lapais.

Tieklis padari du inkililius aylutims. O + varneių namelių priuž gerų pusbalandžių vijas nemusi. Dabar atlikė gyventojai už nera inkililio. Vargai paukščiai. Niro, kur priglausti pavarginius sparnus. Rytm, rytm tiekles būtinai pridės.

Ašiemiui nuotraukas. Ol, nieko, tik manystė saim nelobai potenkinta.